

9. Povratak na Dobri

O. Zlatović kaže, da je kaptol našim Ocima, nakon što su izgubili parnicu, ponudio crkvu uz 5 uvjeta; ovi uvjeti zajedno s 13 uvjeta bratovštine da su ih tako skućivali, da im nije ostajalo drugo nego — kako je prije rekao O. Matas⁷³ — da metu crkvu i zatvaraju vrata; stoga da su oni ponudu odbili i odlučili se vratiti u Sinj; ta odluka da je razalostila nadbiskupa Cupilli, jer da je ona rušila sve njegove nade gledom na sjemenište; da je ipak ustavio u sjemeništu O. Lovru iz Ljubuškoga i O. Marijana iz Mostara, naša braća da su im dodijelila još dvojicu, a ostali da su pošli u Sinj.⁷⁴

Ovdje ima dosta netačnosti. O kakvoj ponudi crkve sa strane kaptola isprave ništa ne govore, a nije ni vjerojatna, jer parnicu nije vodio kaptol sam, nego i upravitelj crkve Don Petar Božić i 3 starija samostana s njime, pa su razlozi njihove protivnosti i dalje postojali. Nije ispravno što se govori o nadbiskupu Cupilli, jer on nije ni dočekaо svršetka parnice, budući preminuo 4 godine prije (11. XII. 1719). Istinito je, da su u Splitu ostali O. Lovro i O. Marijan Lekušić, jer su oni u sjemeništu predavali i za Cupillijeva nasljednika Ivana Krstitelja Laghi (1720—1730).

Narodu u Splitu zaista je bilo neugodno, što su naši Oci izgubili parnicu i što su morali napustiti Pojišan. Stoga je želio da bi se nastanili na kojem drugom dijelu grada. Ali našim Ocima nije bilo više do kakvih pokusa. Odlučije poći u Sinj i ondje sagraditi samostan, jer će odatle biti bli-

naša braća kaptolu usmeno priznavali sva njihova prava, zadržana u tim trima uvjetima, izjavljujući da će ih i unaprijed moći nesmetano vršiti. Kod njih uopće nema govora o protivnosti Don Petra Božića, župnika na Luću i upravitelja crkve na Pojišanu. Ne uzimlju dovoljno u obzir ni protivnost starijih samostana, koji su se s drugih razloga protivili gradnji samostana, nego kaptol i upravitelj Don Petar Božić. Radi toga nije vjerojatno, da je ovu parnicu izazvala tvrdoglavost Fra Pavla Vučkovića, a ta je tvrdnja, po svojoj prilici, jedan od grijeha koje su mu pripisivali njegovi lični protivnici, između kojih je bio i sam arhivar, koji ga je nazvao »senex pestifer«, kakav Fra Pavao zaista nije bio.

⁷³ N. mj. 26.

⁷⁴ Monografije, 277; Franovci, 208; Gradivo za povijest sinjskog samostana, 97.